

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az átalatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 5 kr.

Felélős szerkesztő és lapulajdonos:

Németh Ödön.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség: Szent-István-utca 3.

Kiadóhivatal: Szammer Imre könyvnyomdája.

Szent István király.

(F. A.) „Ah, hol vagy magyarok tündöklő csillaga...!“

Milliók ajkán csendül föl az ének, bus siráma felzokog az égig, a hol Istennek jobbjára fölül a szent Király, a ki választott apostola volt földi életében.

Buzgó hívőkkel telik meg az Ur szentelt hajléka; mi magyarok, az ő szívének vérei, elhozzuk szeretettünk adóját s letesszük az oltár zsámolyára, köteles áldozatul. Ünnepi szolozsmánk ékes tolmácsa a mi örök hálánknak, a mi örök tájadmunkának. Hálánknak, mert megemlékezünk hervadhatatlan érdemeiről, dicső munkásságáról, melylyel itt való megmaradásunkat biztosította, s melyet az élet könyvébe el nem muló írással jegyzett föl a Királyok Királya; s tájadmunkának, mely megtölti szívünket, midőn pusztuló örökségére gondolunk.

Tekintettünk átöleli az enyészettől megkímélt, ezüstbe foglalt szent ereklyét ott a bársony kárpit alatt s úgy érezzük mintha szelleme megilletne bennünket, mintha közöttünk volna, hogy bátorítson, megerősítsen bennünket. S ettől a gondolattól erőt kap a lelkünk a tovább való harcra. küzdelemre...

Karddal a kezében, lelkében a szabadság lángoló szeretetével indult hazát keresni

Későn.

— A „Fejérmegyei Napló“ tárczája. —

Írta: Németh Ödön.

Egyik barátom később hívott, hogy menjek vele a bálterembe.

— Jöjj, — ismételte — bemutatlak egy szép leánynak.

— És ki az? — kérdeztem kíváncsian, mert eszembe jutott a kis szirén.

— Sefesik Tilda, egy aranyos kis baba. Hangosan felkacagtam.

— No, az nem annyira kis baba, mint inkább kis boszorkány. Ugy látszik, valamennyien belebolondultatok?

Aztán elmondtam az előzményeket, melyen közösen kacagtuk. Abban azonban valamennyien igazat adtak a kis rendezőnek, hogy Sefesik Tilda csakugyan veszedelmes kis leány.

Mikor megszólalt a zene, barátaim visszatértek a tánczterembe, míg én egyelőre kívül maradtam.

Az ajtóból még figyeltem egy ideig a kis Tildát, a mint lepekekönnyűséggel tánczolt. Nem nagy gyakorlatosság kellett hozzá, hogy hamarosan felismerjem a kis Tilda kaczeróságát. Ugy bittem, hogy ebben lesz a magyarázata a fiatal emberek bolondulásainak s talán abban is, hogy ő maga megőrizte mindig az eszét s nem mutatott egyik iránt sem több rokonszenvet, mint a másik iránt.

Lementem ismét az elhagyott utra.

A hold már mélyen járt, közel a hegygerinchez s kékes színe kezdett beleolvadni a tűzvörösbe. Lassankint homály borult az egész

ezzer esztendővel ezelőtt a szorongatott magyar. Valami titkos erő sugta meg nekik, hogy hol merre keressék. Csillag mutatta az utat a merre jöttek, vitézi küzdelmekben omlott vér jelezte a mezőket, melyeken átvonultak, míg nem ide értek Atilla viruló örökébe

S megszerezték azt maguknak és fiainak minden időkre a vér árán a hol olcsóbban nem adták és szelidséggel ott, a hol önkényt meghódoltak erős karjaik előtt. Megszerezték és meg is tartották ezer esztendőnek dúló viharai közepett. a fölöttünk örökös Istennek különös kegyelme által.

Ennek az Isteni kegyelemnek első megnyilatkozása teszi oly nagy ünnepünké a mai napot.

Mert a nélkül elvesztünk volna nyomtalanul mi is, mint az előttünk itt lakott világbiro rokonemzetek, melyekhez testben lélekben hasonlatos volt akkor a magyar. A harezok Istennek hozta áldozatát, a szeretet szelid Istenét nem ismerte még. S a békességet szerető szomszédok, kiket örökös nyugtalanságban tartott, már kimondták fölötté a halálítéletet. Kardját köszörülte ellene a frank, a német, hogy kiirtsák innen, a hozzájuk nem illőket.

És elvesztünk volna, hogy ma már talán csak a hőskölteményekben élne a nevünk, ha a fölöttünk örökös Isten egy

völgyre s csak a hegyoldal utain ragyogott ki itt-ott a gázlópák fénye.

Nem érdekelt már akkor az est szépsége, észre sem vettem a hegyoldalon átfúvó hűvös szellőt, sem a fénysugárral körülvev távoli fővárost.

Gondolataimat már akkor veszedelmesen uralta a kis szirén. Azt hiszem, nem a mit láttam a szép leányban, hanem a mit hallottam róla, ragadta meg inkább érdeklődésemet.

Egy leány, a ki lánczra fűz minden hozzáközeledő férfit, ő maga azonban hideg, érzéketlen marad, — elég ok, hogy iránta érdeklődjünk.

Nem voltam már ez időben gyerek-ember mert közel voltam az ügyvédi vizsga leteléséhez. De nem is voltam túl azon a koron, midőn egy vagy más regényben olvasottak ne remélünk még az életben megvalósítani. Szóval elég regényes hajlammal bírtam, hogy nagy hőstettnék tartsam a szép szirént meghódítani s természetesen magam meg nem hódolva neki, bosszút akartam állani mindazokért, a kiknek eddig szenvedést okozott.

Átmentetek Ti bizonynyal valamennyien hasonló helyzeteken. Minek elemezem előtetek azt a nevétséges vágyat, azt a csodálatos érzést, mely e gondolat hatása alatt eltöltött.

Hősnek, nagy tetre hivatott hősnék éreztem magam. S még a zene hangjaitól és saját fantáziám rajzolta képektől felizgatva sétáltam az elhagyott uton, eszembe sem jutott, hogy milyen könnyelmű, milyen lelkiismeretlen dolgot szándékozom elkövetni.

Mert száz nyomorgót könnyebb megvizsgálni, mint egy csalódott szerelme. Az ön-

ép oly böcs, mint vitéz férfit nem támaszt közöttünk, a ki nem csak hogy elfordította a már már kikerülhetetlennek látszó végveszedelmet, hanem szilárd kézzel rakta le egyszermind azt az alapot melyen ezer éves államiságunk fölépülhetett.

Ez a választott férfiú szent István volt. Vitéz mint Arpád, mert össztartotta széthullani készülő részeit a földnek, melyet az meghódított: és böcs mint Mózes, mert törvényeket adott népének, melyek által fönmaradását biztosította és megtanította véreit az egy igaz Isten tiszteletére.

Megértette nemzetével, hogy a ki emelt fölve akar megállni a lét versenyében, annak le kell borulnia a kereset előtt. És életével mutatta a legfényesebb példát, miképpen kell megadással tűrni, ha az Urnak tetszett vállainkra helyezni a keresztet.

Nehéz gondokban, munkában telt élete, melynek minden óráját nemzetének szentelte, mégis ki kellett üríteni a szenvedések poharát. Testvéreit ellene támasztotta az Ur, egyetlen örömétől, lilomékes magzatától megfosztotta, hogy kipróbálja hívének állhatosságát, s ő erős lélekkel állotta ki a keserű megpróbáltatásokat. Fianak koporsóján, nemzetének jövődő sorsát siratta; alkonyatba hajló éveiben is csak szüntelen a miatt aggódott.

S hogy végét közeledni érezte, féltő

gyilkosok statisztikája elég bizonyíték, hogy az érzelmek finom gépezetének meghibbanása milyen áthatlan sötét árnyékot vet a lélekre s milyen végzetes tettek elkövetését szuggeralja.

De gondoltam is én akkor erre. A hódítási vágyas uralta minden gondolatomat, minden erköcsi, vagy filozófiai reflexió nélkül. Ugy gondolkoztam én is, helyesebben, éppen úgy nem gondolkoztam én sem, mint a hogy nem gondolkoznak mások ezren és ezren, kik a nőkel való érintkezéseken sohasem vizsgálják felül lelkiismeretesen nyilatkozataikat.

A hogy e gondolat megérlelődött bennem, elkészítettem a hadi tervet.

Valahol regényben olvastam, hogy egy hű nő, — nézetem szerint hasonlót a kis szirénhez — a ki elbolondítja a férfiakat s maga érzéketlen marad, hogyan hódítja meg egy regényhősa, hideg tartózkodó modorával; Ugy találtam, hogy ez nagyon helyes megfigyelése a hű nőnek és biztosra vettem, hogy ez uton magam is célt érek.

Arra nem is gondoltam, hogy megvan-e bennem a regényhőshöz megkívántató feltételek? Hiszen alig voltam több huszonöt évesnél s az önámítás e korszakában, midőn még zsebtükröt és kis fésűt hordunk magunkkal, melyik ép, egészséges fiatal ember ne tartaná magát dalkiás külsejének s ellenálthatlan szellemének?

Az önismerés korszaka csak később jön, az ábrándok kódét csak az életküzdelem rideg szele tudja le homlokunkról.

Emlékszem, hogy mikor megszámtam, magam előtt a határokat, melyek keretén belül fogok érintkezni a szép szirénnel, milyen lelkesült örömet éreztem annak a gondolatára.

Mai lapunk 8 oldal.

szorongatása közepette isteni sugallat érintette meg aggódó lelkét. Kire bizza anyyi gonddal, anyyi odaadó szeretettel épített művét, a keresztény Magyarországot? Ez a gondolat gyötörte színtelen, míg végre egy örökre áldott emlékeztető pillanatban az Ur Jézus anyjára, Máriára gondolt. . . És annak gondviselésébe, oltalmába ajánlotta országát, nemzetét. Földi lényben nem bízhatott; igaz, hűségesebb lelket nem talált, az I'ghez fordult tehát, annak a legnagyobb ékességéhez, a boldogságos Szűz Máriához.

Istennek Anyja meghallgatta hívének esedezését, országát oltalmába fogadta s hogy milyen pátronája lett a magyarnak, arról fényesen tanuskodik kilencszáz esztendő története.

Képével ékes lobogóinkat diadalokra vezette szent István népének Nagyszonyja. Keserveinkben vigasztalónk, könnyeink letörölője, sziveink erőssége volt mindenkorn.

Oh hogy ezt az égi pártfogót nem tudtuk megbecsülni mindig! Először csak a zászlainkról vettük le a képét, később már kiteptük a sziveinkből is . . .

Vannak törvényeink melyek megszabják a földi hatalom tiszteletének köteles mértékét s megtorló erejüknel fogva kemény büntetéssel sújtják az ellene vétőket; a szent István országának örök Királynőjét megillető tisztelet törvénye a szívünkbe lőn írva, annak megtartására a hálán és szereteten kívül nem kötelez semmi:

„Mert belénk ontatod, szívünkbe oltatod. Eleink vérvél tiszteleted . . .“

Elmulhat-e, elhomályosodhat-e a sziveinkbe plántáltatott érzélem teljessége, míg Nagyszonyunk hozzánk való kegyelmére emlékezni tudunk?

Lehet-e jó magyar, a ki arról megfeledkezik? Lehet-e megtagadni az édesanyját, a ki szeretetét, áldásos gondviselését

tervem keresztülviteléhez, tölem telhetőleg örvendeztem én is.

A kis szírién egy pársonz kíváncsian visszanezett. Háttal ült asztalunkhoz s nem tudta elgondolni, micsoda nagy örvendezés van szülei asztalánál. Végre győzött kíváncsisága s bossanatot kérve udvarától, az édes anyjához jött.

Azt mondta, fázik s a felöltőjét kérte. Pedig dehogy fázott. Sefcsikné sietett bemutatni:

— Ez az én leányom, a mi kis Tildánk! Azután engem ismertett meg a leányával, szapora bőbeszédűséggel mondva el, hogy a megboldogult atyámmal milyen benső barátságban voltak.

A kis Tilda, ugy látszott, jól ismerte az édes anyját, mert meglehetősen bizalmatlanul méregetett egy pársonz végig s anyja elbeszélését többször ezzel a köznap kifejezéssel szakította félbe:

— Ugyan! . . . S mikor befejezte édes anyja, akkor is azon a köznyös hangon mondta:

— Igazán érdekes! De látszott az arcán, hogy inkább untatja, mint érdeklő a dolog. Ez a közönyösség nem kis mértékben bántott. Éreztem, hogy a véletlen csak a szülőkhöz hozott közelebb s éppen ezért impertinens bizalmatlansággal fordultam Sefcsiknéhez:

— Valóban most már én is emlékszem, hogy édes atyám, valahányszor szó volt arról, hogy feljőn Budapestre engem meglátogatni, mindig felmentette, hogy egy igen kedves fővárosi családdal ismerkedett meg évekkal ezelőtt valahol fürdőhelyen, a kiket szintén óhajtana meglátogatni. A fürdőt nem nevezte meg, de

annyszor érezte velünk, mikor kesereg-tünk, mikor szívünk vigasztalásra szorult? Lehetetlen az.

Azért ma, midőn ajkunk zsolozsmára nyílik, nyissuk meg sziveinket is, hogy boldogságos Asszonyunk képét kitörölhetetlenül befogadhassa.

Az Ő jósága örök, az Ő szeretete kifogyhatatlan s mi annak szükségét ma jobban érezzük mint valaha!

S te első szent Királyunk, esedezve kérünk, emlékezzél meg te magyarjaidról, árva országodról! Segítségedet, közbenjárásodat ne vond meg tőlünk, légy és maradj velünk mindenkoron. Kérd le az Ur kegyelmét jóságos királyunk ősz fejére, hogy mindig a te általad jelölt ösvényen vezethesse lútséges nemzetét. Fogadd szeretetedbe, tanácsodat ne vond meg tőle, ki a királyok örökfenyő példaképe vagy!

Légy a mi vezérő csillagunk az új ezredév felderült hajnalán!

POLITIKAI HIREK.

— A katolikus autonomia. A katolikus autonomia kilenc tagból álló bizottsága szeptember 12-én fogja megkezdeni tárgyalásait s az autonómiai szabályzatot fogja általánosságban és részleteiben tárgyalni. A mint ezzel kész lesz, azonnal előterjesztik a huszonhetes bizottságnak s csak ha itt is keresztül ment a tervezet, akkor fogják lehető legrövidebb idő alatt a plénum elé terjeszteni. A szabálytervezet csak azután kerül nyilvánosságra, ha már a huszonhetes bizottságban is letárgyalták.

— A kiegyezés válsága. A kormányparti sajtó hallgat ugyan, de annál inkább foglalkoztatják a függő kérdések a bécsi lapokat, a melyek a krompromisszum eshetőségeit mérlegelik. A Neue Freie Presse jelenti, hogy tegnapelőtt Bécsben ministertanács volt, melyben gróf Thun jelentést tett ministertársainak az ischli konferenciáról. Az osztrák kormányhoz közel

említette, hogy az illető uriember felesége igen kedves, szellemes és szép asszony volt. Most a néni által elmondottak után nem nehéz megállapítani, hogy megboldogult atyám is a néniéket értette budapesti barátai alatt.

Sefcsikné nevéstégesen elbizakodott arcot vágott vakmerő fillentésem hallatára. Aztán egész fölénnyel fordult a férjéhez.

Látod Gáspár, mindig mondtam, hogy az én emlékezőtehetségem nem csal. — Istenem, de szeretem volna még egyszer találkozni a szegény megboldogulttal. Rendkívül éleslátású, nagyműveltségű ember volt.

A kis Tilda, ki az egész meséből egy szót sem hitt el, rendkívül megvetéssel mért végig tekintetével. Aztán anyjához fordult s mondotta, hogy visszaül társaságához.

Az édes anyja udvariatságot látott leányának e szándékában s nem találta megengedhetőnek, hogy asztalunktól elmenjen.

En azonban közbeszóltam:

— Ugyan, édes néni, miért ellenzi, hogy a kis Tilda — engedje meg, hogy leányát így szólíthassam — társaságához visszatérjen? — Azért jött a bába, hogy szórakozzék és mi sokkal komolyabb dolgokról beszélgetünk, sem hogy a mi társaságunkban jól érezhetné magát.

A kis Tilda meg is kapta rá az engedélyt, de láttam az arcán, hogy most már inkább szeretne itt maradni, mint elmenni. Rendkívül sértette az én közbelépésem s az, hogy édes anyja fólhatalmazott a „kis Tilda“ bizalmas czimzésre.

A mikor elment mellettem, kisleányos, affektált modorban igyekezett engem a lehető legmegvetősb tekintettel sújtani, a mit azonban én nem akartam elérteni.

álló körökben állítják, hogy a Thun-kabinet mindent el fog utasítani, a mi a közös vánterület kiölválását, vagy pedig a monarchia egységének feladását jelentené. Ily feltevés mellett azon fognak fáradozni, hogy az osztrák kormány felfogása és a magyar miniszterelnök előterjesztései között áthidalás létesíttessék.

A Reichswehr kijelenti, hogy éppen Magyarország jogi önállóságának elvi alapján megkötött provizórium az, a mit osztrák részről a leghatározottabban ellenezni kell.

A Fremdenblatt szerint, habár Ischben végleges döntés még nem történt, de az osztrák és magyar álláspont közeledtek egymáshoz. Eleitől fogva nem volt világos, hogy miért ragaszkodik olyan mereven a magyar kormány egy olyan állásponthoz, a melyiket Ausztria népeinek súlyosan hiányosnak kellett felfogniok. De a magyarok általában sok érzékkel bírnak a politika inponderabilitásai iránt, hogysem olyan állapotot teremtessenek, a mely a Lajthán innen mély és tartós rossz hangulatot ébresztett volna. Tudvalevő, hogy legközelebb Budapesten új tanácskozások lesznek és nincs ok kétkedni abban, hogy a magyar kormány megtartja azt a vonalat, a melyet neki úgy mint az osztráknak is, a gazdasági közösség fenntartásának érdeke ellen szab. Másrészt az osztrák kormány sem fog semmitéle oly föltételt szabni, a mi a magyar törvényekkel ellentétbe állana. Így remélhető, hogy találni fognak egy olyan formát, a mely mellett mindkét részről a legfontosabb igények megóvatnak.

Az iskolai év közeledtével.

Még két hét, aztán megindul a diákok raja be a városokba, folytatni tanulmányaikat. Elröppent a vakáció, a pihenés ideje.

A diákság még gondolatlanul élvezi a hátralevő időt, annál több gond nyomja a szülők vállát. A jövedelem egy része kereskedésekre vándorol. Rubanemű, ágymű, különféle kélmek szükségesekek a diáknak, ki 10 hónapig távol lesz a szülői háztól.

Ki-ki tehetése szerint készíti a szükségesekek, hogy gyermekük ne szenvedjen hiányt. Vajjon jut-e idejük ilyenkor a szülőknök gyermekük lelkére is gondolni. Gondolnak-e arra, a mikor gyermekeiket utra készítik, hogy a 10 hónap alatt, melyet a szülői háztól távol

töltenek, hol, milyen társaságban élnek? Gondolnak-e a szülők arra, hogy milyen szállásuk lesz a gyermekeknek?

Azt tudom, hogy a szállásban keresik az olcsót, a jutányosat, de ez nem elég ám.

A szülőknek nem arra kell nézniük, hogy havonként egy vagy két forintot megtakarítsanak, hanem főleg szem előtt kell tartani a szállást orkölcsi tekintetben.

A gyermek és ifju lelke rendkívül érzékeny és fogékony minden iránt. Környezete sok tekintetben befolyással van reá. Ez a befolyás kihat egész életére. Nagy vigyázatra körültekintésre van tehát szükség a szállásadók megválasztásában.

Nem könnyű dolog ez. Sok szülő ismeretlen a városban, hova gyermekét tanulni viszi. Mit csináljon? Legtöbbször megfogják már őket a vasuton, hol tömegesen várják a diákokat szállító szülőket a szállásadók. Eldicsérik magukat a szülőknek, ígérnek fűt-fát, hogy diákok foghassanak. A szülők felülnek nekik, megalkuszak s nem is gondolnak arra, hogy ezek közül a diákfogadó szállásadók közül a legtöbb üzletszerűleg foglalkozik a diáktartással, s a sok jó ígéretet, a mit a szülőknek tettek, csakhamar elfelejtik.

Miattuk a deákok tehetnek akármit, csak a hónappenz jöjjön rendszeren.

Nagy veszedelemben vannak ilyen helyeken a gyermekek.

Hogy az ilyen helyeket kikerüljük, legjobb, ha a szülők az illető iskola igazgatóságához fordulnak tanácsért a szállást illetőleg.

Az igazgatók rendszeren ismerik a szállásadókat, s csak azokat ajánlják, a melyekről megvannak győződve, hogy nyugodt lélekkel bízhatjuk rájuk gyermekeinket.

Néha még így is csalódhatunk.

Kettős éberséggel kell hát megválasztani gyermekeink szállását.

Sok szülő még arra sem gondol, hogy milyen vallású népekhez adják gyermekeiket. Hogy mi várhat ilyen gyermekekre, s hova lesz belőle a vállásos érzés, azt elgondolhatjuk. Gondolják meg mindezt a szülők, a mikor gyermekeiket utra készítik.

Nézzék meg jól, kikre bizzák gyermekeiket!

Az est legnagyobb részét Sefcsikékkal töltöttem.

Időközben bemutattam magam egy pár leánynak s azokkal tüntető jökedvvel táncoltam. A kis Tilda el volt nagyon foglalva; csak úgy hemzsegett körülötte a sok udvarló. Látott táncolni, de mindig úgy tett, ha közelébe kerültem, mintha észre sem venne.

A szünóra után fölkerétem keringőre.

Egy másodpercig habozott, aztán köznyös arccal fölállott.

Tánc közben ugyanazzal a közönyösséggel megszólított.

— Tudja, hogy ez magánköri multság?

— Tudom,

— Akkor azt is tudja, hogy a hasonló bálokban nem szoktunk azzal táncolni szünóra után, a ki szünóra előtt nem táncolt velünk.

— Tudom! — válaszoltam ismét nyugodtan.

Egy-két forduló után folytattam.

— Magának olyan udvara van, mint az uralkodóknak s nekem semmi kedvem az udvaronczkodáshoz. Most kissé szétrebbentek hódolói, azért kértem fél.

Ez alatt visszaértünk helyéhez.

— Nehogy félreértsen — mondotta, mielőtt leült volna — és valami kegyet lásson abban, hogy a szokás ellenére magával táncoltam; megmondom, hogy csak azért nem utasítottam vissza, mert nem akartam, hogy azt higgye, mintha nagyon óhajtottam volna önrel táncolni már előbb is.

Szó nélkül, mosolyogva hajtottam meg magam előtte. Tudtam, hogy abban a tüntető közönyösségben benne van csirája a leplezett érdeklődésnek.

Rendkívüli közgyűlés.

Székesfejérvár szab. kir. város törvényhatósága tegnap délelőtt br. Fiáth Pál főispán elnöke alatt rendkívüli közgyűlést tartott.

A főispán az ülést megnyitván, Haoranek József polgármester előadja, hogy a most összehívott rendkívüli közgyűlés megtartását főképpen a honvéd hadapród iskolánál létesített városi alapítványi hely betöltése tette szükségessé, de több sürgős természetű ügy is napirendre került, melyeket szintén belevett az ülés tárgysorozatába.

Dr. Kerekes Lajos aljegyző jelenti, hogy az alapítványi hely betöltésére kitűzött határidő eltelve, csupán egy pályázat érkezett be és pedig Langmár Gáspár városi kamarás kéri hasonló nevű fiát főtételni. A tanács a folyamodást illetve a mellékelt okmányokat átvizsgálta s mivel az a kívánt föltételeknek minden tekintetben megfelel, elfogadásra ajánlja. A bizottság ehhez hozzájárul s tekintettel a dolog sürgős voltára, Langmár Gáspár érdekében fölterjesztés fog tétetni a miniszterhez.

Ezután a polgármester beszámol a jégkár enyhítése ügyében kiküldött bizottság működéséről. A bizottság minden héten ülést tartott, melyben a szükségesnek látszott intézkedések foganatosításáról gondoskodott. Mivel a mezőgazdaságra legfontosabb a buza vetőmag beszerzése, arról kell legelőbb gondoskodni. A mi ez idén termett, az minőség tekintetében sem felel meg a czélnak, azért egészséges vetőmagot kell a gazdaközönség rendelkezésére bocsátani, még pedig a szenvedett veszteségekre való tekintettel, a lehető legjutányosabb föltételek mellett. A bizottság véleménye szerint a kisebb gazdák részére kedvezményes kölcsön vetőmag lesz beszerzendő s e végből a kormányhoz fordulnak; a jobb módú gazdák szükségletének fedezéséről pedig a város fog gondoskodni, olyképpen, hogy megfelelő kölcsönt vesz föl s abból gabonát fog vásárolni, mely 5% kamat mellett 1899. október elsején

Reggel felé, mikor Sefcsikék távoztak, engedélyt kértem, hogy hazakisérjem őket.

A néni szives hangon adta meg az engedélyt, míg a kis Tilda unott arccal elordult.

Egy egész kis karaván voltunk, annyi udvarlója kísérte a kis Tildát, a kinek láthatólag jól esett ez a nagy kíséret.

En Sefcsikével és a feleségével mentem. Előtűnk pár lépéssel haladt a kis Tilda kaczagó udvarával.

A béli éjszakát jól használtam fel, mert a néni a bucszás alkalmával fölkeré, hogy látogassam meg őket minél előbb és minél gyakrabban.

Ez időtől kezdve ugyszólván mindennapos voltam Sefcsikéknél. Nem mondhatom, hogy egészen érdek nélkül jártam oda, észrevétlenül is valami szükségérzet hajtott hozzájuk.

Ha ott voltam, rendszeren az öregekkel foglalkoztam, mintha látogatásaim kizárólag nekik szólnának. A kis Tildával csak annyit érintkeztem, a mennyit az udvariasság megkövetelt. Ilyenkor is vagy igen közönyös dolgokról beszéltem vele, vagy jóakaratu figyelmeztetésekkel igyekeztem fölányt gyakorolni reá. Kerültem azokat az alkalmakat, mikor tudtam, hogy vendégség van náluk s a társas összejövetelekből öntudatos következetességgel kivontam magam.

Ezek a családias délutánok voltak legkedvezőbbek reám, mert a kis Tilda nem vehette körül magát udvarlóival és így kénytelen volt engem figyelembe venni, sőt bizonyos tekintetben hálás is lehetett, mert a legunalmasabb délutánokat hártottam el jöveleimmel. Sokkal bizalmasabb modorban érintkeztem vele, sokkal

való visszafizetésre lesz kiosztandó. Az esetre, ha az illető gazdák a visszafizetést a jelzett időre nem teljesítik, azontal 6% késedelmi kamat fizetésére köteleztetnek, az esedékes összeg pedig a szükséghez képest telekkönyvileg fog biztosítani. Az állami kölcsönben részesülőkért a törvényhatóságnak kell kezességet vállalni, azok pedig, a kik a várostól kapnak, elfogadható kezest lesznek kötelesek állítani. — Vetőmagért mindössze 603 gazda jelentkezett, de a bizottság az egyes jelentkezőknek viszonyainak alapos mérlegelése után ebből csupán 523-nak javasolja a vetőmag kölcsön megadását. Ezek után ismét vagyonai állapotuk szerint osztályoztattak. 235-en a kormánytól kapnak kamat nélküli vetőmagot, 288-an pedig a várostól kapják kamat mellett. Ez utóbbi beszerzése mintegy 20—22 ezer forintba kerül. Indítványozza, hogy az egyes összeget, valamely jótékony alaptól vegyék föl; erre pedig legalkalmasabb lenne az aggintézet alaptökeje, mely kölcsön után így 5% kamatot fizetnének. Ha ezen indítványt a közgyűlés így elfogadja, akkor a miniszterh z intézendő fölterjesztést már holnap elkészítik, hogy a gabonát az érdekeltek már szeptember 10-ikére megkaphassák. Továbbá, czélszerűnek látná, ha két földmiveléssel foglalkozó bizottsági tag egy városi tisztviselővel a legközelebbi napokban a Tisza mellékére vagy a Bánátba küldetné a többi szükséges mennyiség beszerzése végett. Ajánlja Berregi Józsefet, Péntes Imrét és Tamásit a gazdasági tanácsost.

Közbeszólások: Inkább az alkamarást, az jobban ért hozzá! (Viharos derűség.)

A főispán összegezi a polgármester által előadottakat és fölteszi a kérdést, elfogadják-e a polgármester indítványát?

A kijelölt bizottsági tagok rövid, de élénk durczkádokása után a közgyűlés az indítványt egyszóval elfogadja.

Tóth Arthur azután kérdést intéz a polgármesterhez, hogy ha a gazdák némelyike a város által beszerzett vetőmagot a most meg-

nyugodtabb fölényvel, sem hogy azt a bizonyos átfektáló modort, melylyel a társaságban vertezzük magunkat, velem szemben alkalmazhatta volna. Eleinte ingereite jelenlétem s érintkezési modorom; tanácsaimat s megjegyzéseimet daczosan elutasította, vagy kigunyolta, szóval tüntetett ellenszenvének nyilvánításával, a mit én látható közönyösséggel fogadtam.

Néha találkoztam náluk Barunkával is, a ki veszedelmes vetélytársnak látszott, mivel Sefcsikék nagyon jó szemmel nézték a vagyonos fiatal ember közeledését leányukhoz.

A kis Tilda néha meg is kísérelte a fiatal Barunkát ellenem kijátszani. Tüntetett iránta tanusított barátságával. Ez bosszantott, bárha jól tudtam, hogy Tilda éppen semmi vonalmat nem érvez Barunka iránt.

Egy alkalommal megint találkoztam Barunkával Sefcsikéknél.

A kis Tilda akkor is tüntetőleg bizalmas kedvességgel beszélgetett Barunkával és éreztette velem, hogy jóval többre becsüli őt mint engem.

Ezt az ellenem intézett támadást vissza akartam verni.

Jól ismerve Barunka gyöngéjét, ügyesen az irodalomra tereltem a társalgást, a hova bennünket Barunka nem követett, csak mosolygott megjegyzéseinken, ezzel leplezte járatlan-ságát. A mikor az egyes írókról jött szó, a mellettem ülő Barunkától ártatlan arccal azt kérdeztem:

— Mit tart Barunka ur Daudetról?

Barunka sejtette, hogy ez szintén irodalmi dolog lesz s zavarában torkát köszörülte. Majd érezve a beállott hallgatás kellemetlenségét, kétségbeesetten azt kérdezte tőlem:

állapított feltételek mellett elfogadni vonakodnék, az esetben mitévők lesznek a maradékkal?

Ifj. Fister János azt indítványozza, hogy a főkapitány még ma doboltassa ki, milyen feltételek mellett kapják a vetőmagot. A kinek így nem kell, az lépjen vissza.

Az indítvány a kamatos vetőmagra vonatkozólag elfogadtatott. A polgármester ezután kijelenti, miszerint ő legcélszerűbbnek tartaná, hogy mielőtt a kiküldöttek vásárlásra indulnának, megkerestetnének az egyes nagyobb urodalmak, hogy minő feltételek mellett szálítanak a szükséges mennyiséget és csak az esetben, ha az így való beszerzés nem sikerülne, induljanak a vásárlásra. A közgyűlés hozzájárul.

Az aljegyző ezután jelenti, hogy dr. Steiner Fülöp megyés püspök átiratban értesíti a város törvényhatóságát, miszerint az üresedésben levő belvárosi plébániára a határidő elteltéig csupán két pályázó jelentkezett, ugymlint *Knezeics Pál* és *K. Horváth István*. A két folyamodványt átteszi a közgyűléshez, melynek figyelmét egyúttal különösen felhívja a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter 1877. 1902. szám a. kelt azon rendeletére, mely szerint a kegyurasággal bíró szab. kir. városokban a plébános választásánál csupán a kath. vallású polgárok vehetnek részt. (Ellentmondások.)

A közgyűlés a választást a f. hó 29-én tartandó közgyűlésre tűzi ki.

Következett a *Paulovits Ferenc* halálával megüresedett közgyűlési és az esetleg megüresedő közig, kiadói, közig, iktatói és rendőrségi iktatói állások betöltésére vonatkozó jelentés.

Tudomásul vétetett s a polgármester a pályázat kihirdetésével megbízott.

Ugyancsak a *Madaras Lipót* és *Kovács István* közig, biz. tagok kilépése által üresedésbe jött tagsági állások is a f. hó 29-én tartandó közgyűlésen fognak betöltetni.

Végül a jegyzőkönyv hitelesítésére *Tóth Arthur* és *Hübner Károly* kérték fel s ezzel az ülés véget ért.

— Talán Doder akarta kérdezni, a váczikórti festékgyárost? Az jól áll, igen vagy nos embernek ismerem.

A nélkül, hogy csak egy arezvonásom is megmozdult volna, azt feleltem neki:

— Csakugyan tévedtem. Dodernek hívják azt a festékgyárost. Azért kérdeztem, — fordultam változatlan arezzal a nők felé — mert egy ügye van most nálunk az irodában.

Barunka vérszemet kapott s ugyancsak élénken magyarázta nekem az ismeretlen Doder vagyoni viszonyait, a mit én tettetett érdeklődéssel hallgattam. Titokban azonban Sefcsik-nérem néztem, a ki felkelt és a másik szobába ment, hogy kinevetesse magát.

A kis Tilda megértette, hogy ebbe a verembe csak azért csaltam be ravaszul a szegény Barunkát, hogy neveltségessé tehessem. Lugerült hangon szólt közbe:

— Ugyan Barunka ur, minek beszél annyit arról a Dóderrel?

A zavarba jött Barunkának én jöttem ismét kellemetlen segítségül.

— Bocsánat, Tilda, hogy ilyen ide nem tartozó kérdéssel foglaltam le Barunka urat.

Rám nézett s haragos tekintetéből láttam, hogy érzi a vereséget.

Ez időtől kezdve nem tüntetett többé Barunkával.

Mintha azonban ezzel az utolsó ütőkártyát is kivettem volna kezéből, napokon keresztül mindig haragosan érintkezett velem. Valami elégedetlen türelmetlenség volt ebben a haragban, mely némelykor a sírásingerig fokozódott.

Később aztán mintha megadta volna magát. Haragja valami melankólikus szomorúságba

ÜJ DON S Á G O K.

— A kath. körök országos nagygyűlésének programja. Augusztus 22-én, hétfőn: Este 8 órákor ismerkedési est a Budapesti Kath. helyiségében. Egy teríték ára 60 kr. Augusztus 23-án, kedden: délelőtt 9 órákor szentmise a belvárosi plébánia templomban, délelőtt 10 órákor nagygyűlés a Katholikus Kör dísztermében. Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. Mondja *Eszterházy Miklós* Mórca gróf. 2. Üdvözlések. 3. A Katholikus Körök Országos Szövetsége. Előadó: *Pintér Kálmán*, a Budapesti Katholikus Kör ügyvivő alelnöke. 4. Az Országos Szövetség alapszabályainak tárgyalása. 5. A szükséges választások megejtése. Aug. 24-én, szerdán: Délelőtt 9 órákor szentmise a belvárosi plébánia-templomban. Délelőtt 10 órákor a nagygyűlés folytatása a Budapesti Katholikus Kör dísztermében. Tárgysorozat: 1. A gyűlés megnyitása. 2. A kath. egyesületek és a katolikus hitélet. 3. A kath. egyesületek és a szocializmus. Előadó: *Zichy János* gróf. 4. A kath. egyesületek és a kath. nevelés. Előadó: *Mócsy Antal*. 5. A nagygyűlés bezárása. Délután 1 órákor bankett a Kath. Kör helyiségében. Egy teríték ára 1 ft 20 kr.

— A palotavárosi kath. kör f. hó 14-én, vasárnap d. u. 6 órákor vál. ülést tartott, melyen megbeszélték a budapesti nagygyűlésen való részvétel módjait s a folyó ügyek letárgyalása után határozatba ment, hogy a kör tagjai holnap, azaz sz. István király ünnepén részt vesznek az ünnepélyes körmenetben s délután 1/2 4 órákor a belvárosi kath. kör helyiségében egybegyűlnek, honnét 3/4 4 órákor testületileg a székesegyházba vonulnak sz. István fejerekléjéhez s ott egy órai magán-ajtatosságot tartanak *Látics György* alelnök vezetésével. A kör tagjai ez uton is felkértek, hogy a mondott időben minél számszerűbben egybegyűljen sziveskedjenek.

— Pályázatok. Az újonnan szervezett városi árvaszéki ülnöki állásra, mely a f. hó 29-én

ment át, a mely csodálatosan vonzóvá tette a kis Tildát.

Nem tudom nektek elmondani, mi volt ebben a csendes, elmélőző magánéletben, a mi engem olyan végtelenül lebilincsel? Talán annak a sejtése, hogy Tilda kedélyének megváltoztatását én idéztem elő, okozta azt a nagyfokú érdeklődést?

Vagy talán a bennem már régebben keletkezett érzelem került eszre alkalommal felszínre? Nem tudom. Arra azonban világosan emlékszem, hogy ez időtáiban valami rajongó szeretet vett erőt rajtam, melyet aig birtam elfojtani.

A kis Tildának változott kedélye engem is megváltoztatott.

Míg előbbi dacos magaviselete engem is ellentállásra ösztönzött, csendes, szelid kedélye magához bilincsel és meghatott. Érintkezésünk ennek következtében megváltozott s mintha közösen megállapodtunk volna, fölhagytunk a harccsal.

Nem bujtunk össze suttogni; nem kerestük az alkalmat, hogy egyedül lehessünk: szóval tettünkben nem változtunk meg. De ha beszélgettünk egymással, volt abban valami bensőség, melyet korábbi érintkezésünk teljesen nélkülözött. Gondolatvilágunk és érzelmeink is mind gyakrabban találkoztak, mig azelőtt sohasem voltunk egy véleményen.

Ebben az állapotban ért el bennünket az ősz.

A svábhegyi utakra, mind több és több sárga levél hullott, a fák elvesztették ékességüket. Tildák is beköltöztek a városba.

Látogatásaimat most már gyakrabban ismételhettem Sefcsikéknél. Észrevettem azonban csakhamar, hogy munkakedvem csökken s

tartandó rendes közgyűlésen lesz betöltve, dr. *Kerekes Lajos* városi I-ó aljegyző pályázott. A megválasztásával üresedésbe jövő I-ó aljegyzői állásra *Lipcsy Lajos* II-od aljegyző, a II-od aljegyzői állásra pedig *Knittelhoffer Károly* safejérvári lakos ügyvédjelölt pályázott.

— Székesfejérvári sakkzó diadala. A mi nap fejeződött be *Kölnben* a nemzetközi sakkverseny, melyen két hazánkfi vett részt. Az egyik *Esner Győző* főreáliskolai tanár, ki 10 1/2 egységgel a negyedik díjat nyerte.

— Szélhámos hölgyek. E hó elején két elegánsan öltözött dáma érkezett *Ercsi* községbe, állítólag Székesfejérvárról. Ott meglepedtek, majd megismerkedtek a jegyzővel, kinek házához bejáratosak is lettek. Egy alkalmas órában aztán meglepték a jegyzőt s készpénzen kívül több értékű dolgot is magukkal vittek. Felmentek Budapestre s ott elköltötték a lopott összeget. A csendőrségnek azonban tudomására jutott a két gyanús hölgy működése, azért táviratilag értesítette a budapesti főkapitányságot, kérve a tolvajok nyomozását és a napokban sikerült is őket elcsipni. A budapesti főkapitányságnál nyomban vallatásra fogták a hölgyeket, névszerint *Popper Sámuelnét* és *Fituli Emmát*, kikről most már kiderült, hogy a legveszedelmesebb tolvajok közé tartoznak. Állandóan utaznak és a mely városban vagy községben áldoztatni szemeltek ki, ott egy bizonyos időre letelepednek. Az illetőt meglepők, minden elemelhetőt elvisznek tőle s nyomban a főváros felé veszik útjukat. Ott a lopott holmit értékesítik, a szerzett pénzt elfecsérik, s azután ismét előről kezdik, természetesen más vidéket szemelve ki működésük színhelyét. Most azonban hihetőleg nevezetes változás fog beállni a két kalandos dáma mozgalmasságában.

— A bűnhődés. Mult lapunkban megemlékeztünk volt ama fölháborító esetről, melynek hőse egy városi rendőr, *Liszi József* volt. A brutális ember tegnap elvette méltó büntetését: elcsapatott a város szolgálatából.

kedélyemet mintha a borongó őszi napok s a természet lassu haldoklása eltemette volna. A naponkint százfélé alakban felmerült kételyek, mint a kedélyemre hullott avarréteg, elfődték lassankint előttem az öröm és vidámságnak minden sugarát.

Érintkezésünk is Tildával mind nehezebb lett s mindig jobban nélkülözte a derült hangulatot.

A borongós őszi délutánok mintha kifejezői lettek volna a mi melankólikus, kétségkedő lelkünknek. Néha beállott közöttünk a sokatmondó hallgatás, a melyből úgyetlenül, elfogultan menekültünk.

Észrevettem azt is gyakrabban, hogy a kis Tilda el-elnezt titokban engem, mintha figyelne, vagy gondolataimat akarná eltalálni.

Olyan kedves, olyan szép volt ez a megváltozott leány ebben a félnék leányos hallgatásban.

Egy őszi délután egyedül maradtunk a szobában.

Tilda — a bizalmas viszony alapján, melyet náluk élveztem — himezett. Néha fölemelte tekintetét a himzéről s kinézett az ablakon a csatakos utcára.

En kissé távol ültem tőle és hallgattam. Hallgattam a szerelmes fiatal ember tehetetlenségével, a ki mindig mérlegeli a hasonló helyzeteket, hogy vajjon nem érkezett-e el az alkalmas időpont a vallomásra?

Valami belső vágy sarkalt, hogy véget vessék ennek a bizonytalanságnak.

Felkeltem helyemről s közel mentem Tildához. Vallomást akartam tenni.

(Folyt. köv.)

— **Ellopott aranyfeszület.** Tegnap egy pécsi ékszerészhez egy ember állított be, a ki értékes templomi edényeket kívánt megvételre. Az ékszerésznek gyanus volt a dolog és telefonon azonnal értesítette a rendőrséget, mielőtt azonban a rendőrség odaérkezett volna, a gyanus alak megugrott. Ma reggel azonban rátaláltak és Vassary Gyula rendőrfőkapitány a sétáterezen személyesen fogta el a betörőt, a ki előkelő nagyváradi családból származik. Neve Nagányi Albert. Tegnap délelőtt emelt a pécs-belvárosi templomból 1000 frt értékű feszületet. A sekrestyés később rájött a dolgra, de nem mert jelentést tenni. A tolvaj a temetőben tartózkodott napok óta, ott rejtette el a feszületet is, a melyet most előadott. Legutóbb mint községi jegyző volt alkalmazva. Átadták az ügyésznek.

— **Harczás amazon.** Miklós Mihály, gyümölcs-utcai háztulajdonos igen csöndes természetű férfi, azonkívül olyan minta-háziúr, hogy még stájerolni sem szokott. Mivel tehát igen csöndes természetű még a gyermeklérmával sem tudott megbarátkozni, hiába próbálták a házában lakó Péter Jánosné csemétéi hozzá szoktatni, nem fogott rája. Sőt, hogy tovább való csintalanúságaiknak elejét vegye, e hó 17-én kézzel tapintható rendrontatásban részesítette őket. Az elkedvetlenített gyermekek panaszt emeltek édesanyjuknál, a ki méltó fölháborodásban megtámadta a tulajdon házigazdáját. A roham oly erős volt, hogy Miklós Mihály csak a szorosan vett védelemre szorítkozhatott, de az is balul sikerült, mert a nagy vehemenciával küzdő asszony a viaskodás hevében óráját lánczostul leszakította, azonkívül ruháját is megtépte. A legyőzött házi úr panaszt emelt a rendőrségnél.

— **Irodalmi pályázat.** A „Fejérmegyei Tanítótestület” székesfejérvári járási körének elnöksége a járáskör megbízása folytán a következő vita-tételre hirdet pályázatot: „A történet-tanítás anyaga és menete a népiskola felső osztályaiban.” A pályamunka idegen kézirással s jelítség levél kíséretében még az őszi közgyűlés előtt, legkésőbb 1898. évi szeptember 15-ig küldendő Gyurtsik Márton járásköri elnökhöz. A legjobb munka jutalma 20 korona, de a pályanyertes mű szerzője köteles lesz munkáját az 1899. évi tavaszi közgyűlésen pontokba foglalva szabadon előadni, s álláspontját az esetleg felhozható érvek ellenében védelmezni. — Ugyaníly föltételek mellett hirdetik pályázatot a járáskör 1899-ik évi tavaszi gyűlésre a következő czímmel: „Hangjegyek szerint, vagy hallás után tanítandó-e az énekítés a népiskolában?” Beküldési határidő: 1899. jan. 31-ike. — Az elnökség megbízásából: Velinszky Ferencz, a járáskör jegyzője.

— **Vizhefűlt gyermek.** Duna-Adonyánál e hó 15-én egy 6-7 évesnek látszó leány-gyermek holttestét fogták ki a halászkok a Dunából. A kis hulla alig egy nap óta lehetett a vízben, hova valószínűleg fürdés közben eshetett.

— **A szív meg az óra.** Hát mégsem igazság az, hogy a postakocsisok konvencziójában zsebjóról éppen semmi említés sincs téve, mert ugyan kinek volna nagyobb szüksége ezen általánosan elterjedt időjelző készülékre, ha nem a postásnak! Hány végelgyöngyűs felé közzelgő gavallért derít föl a rózsaszínű utalványnyal ugy a hónap vége felé és hány ifjú leányszívet hoz édes dobogásba a szives illatos üzenetekkel, — de az ő bánata után nem tudakozódik senki. Persze manapság annyira el van mindenki foglalva a tulajdon bajával, jó dolgával, hogy a más dolgával törődni senki sem ér rá. *Neckerle Antal moóri* postakocsisról is sokszor megkérdezték naiv kliensei, hogy hát voltaképpen hogy is áll az idő s a derék Antal soha sem volt abban a kellemes helyzetben, hogy nyilatkozhatott volna, még pedig azon egyszerű okból, mert nem volt órája. A minapában aztán még súlyosabb természetű komplikációk is járultak eme idült bajához. Antal szerelmes lett. De mivel a melancholia már annyira erőt vett túlérzékeny lelkén, hogy a hímes szavakkal való szerelmi vallomáshoz sem kedvet, sem tehetséget nem érzett magában, elhatározta, hogy néma jel által fogja érzel-

meit tolmácsolni a szende leánya előtt, s megindult *Wielmann Antal* mézeskalácsoshoz, hogy egy sokat jelentő sifit szívet vásároljon. Tehát be is ment a legény az izletbe, de ott egy árva lelkét sem talált. Hanem valami különös neszt hallott a sifii garmada tájékról, mely megremegette szívének összes hurjait. — Egy óra kettyegett ott, szakasztott olyan, a minőt álmaiban látott. Meg sem gondolva az esetleges komoly következményeket, szívéhez szorította a fényes remontoirt és vad futással menekült a boltból. — A többi mindenki kitalálhatja. Elfogták, becsukták, s most a járásbíró-ság egyik sötét, de barátságatlan cellájában kesereg az élet szomorú sorján.

— **Betörés.** Vakmerő lopás történt e hó 12-én virradóra *Alosuth* községben. Ismeretlen tettesek fölfeszítették *Tóth János* házának udvarra néző ablakát s a szobába behatolva, onnan 57 forint készpénzt és mintegy 100 forint értékű ruhaneműt elloptak. Tóthék a szomszédos szobában aludtak, de az éjjeli látogatók nesztet senki sem hallotta meg közülük, s így azok háborítatlanul elmenekültek. A csendőrség a nyomozást megindította.

— **Ítélet.** A budapesti kir. büntető törvényszék *Bleier Ábrahám* 20 éves eressii illetőségű bérkocsist, ki a gazdáját illető tuvardíjból kisebb összeget elskikasztott, két heti fogságra ítélte.

— **Rendőri hírek.** *Lencsés József* malom-utca 20. sz. a. lakos vigyázatlan hajtás miatt 2 frt pénzbírságra ítéltetett. — *Pallag József* úreg-utca 44. sz. a. lakos utrendőri kihágás miatt szintén 2 frtra büntetett.

— **Czigaretázó békák.** Ebben az évadban, a m t az uborkáról meg a fiemei czápáról nevezünk, voltaképpen a legyek és a szunyogok szüretelnek. A spiritusztól a légyölő papírosig alig van szer, a mit e fúrge állatkák pusztítására ne pazarolnának. A légyölő szerek közül legbathatósabb és legeredetibb az, a mit *Indo-Kinában* alkalmaznak, sajnos azonban, európai gazdaasszonyaink meg nem szerethetik. A francziák kínai gyarmata tudvalevőleg a legváltozatosabb béka-fajok hazája. Ezek közül legérdekesebb és legfigyelemreméltóbb a két ökölyai nagyságú ökör-béka. Két vagy három ökör-békát az asztal szélre állítanak s égő cigarettát nyomnak a szájukba. A mint az állat egyet-kettőt szippant, szinte megmerevedve egy helyre rögződik s addig fújja a füstöt, míg a dohány az utolsó porszemig el nem égett. Nagy bodor füstöket eregetnek, a mibe a legyek, szunyogok mind belefulladnak. Franczia utazók, a kik *Indo-Kinát* megjárták, hozták a cigaretázó béka híret Európába, a minek valódiságáért természetesen szintén csak ők felelnek.

KÜLÖNFÉLE.

□ **Asszonyok a politikában.** A napokban nagy feltűnést okozott az a hír, hogy a walesi hercegnő Koppenhágába utazott, hogy az Anglia és Oroszország között felmerült ellentéteket kiegyenlítsse. Hogy koronás vagy trónhoz közelálló nők a népek sorsára döntő befolyást gyakorolnak, azt a történelem nagyon sok példával igazolja. Még *Bismark* is, ki maga mellett nem tűrt önálló embert, gyakran panaszkodott a titokban működő asszonyi kezek ellen. Ösmert tény az is, hogy a görög-török háború alatt a dán királynő leányainak volt köszönhető, hogy a háború a két ország határában belül maradt. Látnivaló tehát, hogy a koronás hölgyek mostanában a népek jövője érdekében használják fel a befolyásukat. A történelem azonban nem egy példát nyújt az ellenkezőkre is. Mióta a csásbit *Delila* a hiszékeny *Sámson* hajától és *hósiességétől* megfosztotta, azóta a nők, kiket a sors trónokra vagy trónok közelébe juttatott, számtalanszor feláldozták a népek boldogságát hiúságuknak és hatalmi vágyuknak. A kegyencnők sülyesztették a francia királyokat bakbókká, ők okozták a francia forradalmat és a kegyencnők uralma gyengítette meg Németországot is hosszú évekre. A női befolyás egyik legkiemelkedőbb példáját szolgálta a francia trónon, ki kiskoru fia, *XIV. Lajos* helyett vezette a kormányt. *XIII. Lajos* csunya gyanakvó

és nógyűlölő ember volt, ki csak politikai érdekből vette nőül Annát, de szerelmet nem érzett iránta, sőt még közeledni se mert feléje. A magyar király különben sem sokat bíbelődött a szerelmmel, csak néha szánta rá magát udvarhölgyeivel rövid ideig — társalogni. Egy ízben azonban egy nagy zivatart elől egy kastélyba kellett menekülnie. A kastély a királynéé volt, hol *Anna királyné* a világ zajától félrevonulva tartózkodott. E véletlen találkozás hozta a királyi párt közelebb egymáshoz és a köztük fejlődött szerelmi idillnek köszönhetően életét *XIV. Lajos* a francziák napkirálya. *Anna* korán özvegyen maradt és mint regenskirályné széplőtlenül megőrizte női becsületét romlott és feslett erkölcsű környezetében. A francia udvarban ő volt az egyedüli nő, ki nemcsak a királyi, hanem a női méltóságot is hiven képviselte. Első minisztere *Mazarin* volt, ki olasz hazájából uncanövérre az udvarhoz hivta, hol szépségükkel és erkölcslelenségükkel bátyjuk hatalmi vágyait szolgálták. — *Anna királynő* kívül még csak egy nő élt az udvarnál, ki női tisztességét megőrizte; őt is *Annának* hívták: *Condé* herceg leánya volt, ki a nagyották zendülését vezette. Ugyanebben az időben élt Svédországban a kiskorú *Krisztina* hercegnő, a lángelkű és hósiés *Gusztáv Adolf* király leánya. A királyi leány nevelésére a böcs Axel Oxenstierna, az államtanács elnöke ügyelt fel. A szigorú erkölcsű, őserőtől duzzadó svéd nép szeretettel vette körül az ifjú király leányt, ki a legkitűnőbb tudósok tanították a tudomány minden ágában. A midőn azonban a lángeszű és szép királyleány hajadonul fejlődött, szerelme gyuladt a szerelmes, de kőnyelmű francia *Bourdelot* doktor iránt. A szerelmes királyleány otthagya trónját, beharangozta Európát. Versálesben megvilkoltatta egyik szeretőjét. Monaczesi gróftól és végül Rómában a katolikus hitre tért át, hol mindenkitől elhagyatva végezte be kalandos életét. Minő végzettség egy nagy tehetséggel megáldott, fényes történelmi pályára termett királynő életében!

□ **Boldog költő.** Nem mindenkor igaz az, hogy a költőnek a dicsőség mellett csak koldusbot jut osztályrészül. A debreczeni nagy vásár alkalmával most bebizonyult, hogy a költészet jól fizet abban a városban, a melyben *Petőfi* majdnem élen vezetett. A debreczeni és a környék országos vásárainak legismertebb alakja *Tornyai János* vándor költő, *Hazafi Verai János* tanítványa, de sokkal cíelmesebb kiadásban. A költő petőfies ruházatban nyakendőtlenül, a bozontos fejével rendezen megjelenik a vásáron és az Agár hihetetlen szerelme című művet több ezer példányban elárulja. A rendőrség megtiltotta a további elárulást, mire *Tornyai* vonatra ült és *Hajdu-Böszörménybe* utazott, a hol egy nap alatt több ezer példányt adott el. Az agár hihetetlen szerelméből. Am az ottani főkapitány maga elé hivatta *Tornyait*, a ki bevallotta, hogy az agár hihetetlen szerelméből három nap alatt 102 forint árát adott el. *Tornyai Hazafi Verai Jánossal* költő levelezést folytat és tanácsokat kér és fogad el. Helyén való volna, ha akadna Magyarországon vállalat, a mely országos vásárokon a ponyvafüladalmat krajczáros versekkel és történetekkel kiszorítaná. Katolikus községekben vagy városokban a vallásos iratok és szent képek ellensúlyozták a ponyvatermek terjedését, de református községekben vagy városokban nincs semmi ellensúly. Érdekes, hogy *Tornyai* egy más művet is kolportál, a melyben azt éneklí meg, hogy egy tanjai kutyától tüdőrelőny szültett. A költő az ilyen ötletekkel valószínűleg nemcsakára telkes gazda lesz és bizonyára lenézi a *Pósa* Lajosokat, a kik nem tudnak vagyont szerezni.

□ **A levagott fej.** Egy színpadi apróságokról kiadott könyv szerzője megemlékezik többek közt a huszas évek egy francia színgazgatójának ötletéről, mely hallatlan sikerrel végződött. Az élelem direktor *Chalons* sur *Mame* közönségét látta el a legváltozatosabb színpadi élvezetekkel és egy napon nagybetűs plakátokon hirdette, hogy a *Judit* és *Holofernes* című darabot fogja előadni, mely a fővárosban olyan nagy sikert aratott, de ő a pompás mű színpadi előadását tökéletesítette, ugy, hogy a *Judit* *Holofernes* fejét a közönség szemelátára tényleg le fogja vágni és a véres fejet egy borbélytányéron fölmutatja. A fölemelt helyárazak daczára a színház zsúfolásig megtelt, a színpadi kasszában alig fért el a sok pénz, de a mikor a függöny felgördült, a közönség hallani sem akart a darabról, hanem mindjárt a fejlevágási jelenetet követelte. Az élelem igazgató, a mikor hallotta, hogy az egész közönség csak

a fejet követeli, nem vesztette el a magát, hanem a közönség kívánságát azonnal teljesítette. A függöny legrövidült és a mikor újra felhúzta, már ott volt a színpadon Holofernes, egy karosszékből szunnyadozva. Judit lábujhegyen, kezében óriási karddal közeledett, megsuhogtatta a kardot és Holofernes feje lehullva egy zsákba esett, míg a véres nyakból vérsugarak buzógtak ki. Nagyon jól ment a dolog, a közönség meg volt lepve, az a színész, a ki a zsákokat tartotta, egy sárga szőnyeggel beagatott asztalhoz ment egy darabig kotorászott a zsákban, aztán visszalépett és a közönség borzongva pillantotta meg egy tányéron a levágott fejet, mely halotthalványan és megüvegesedett szemekkel meredt a nézőkre. A nők már ájuldozni kezdtek, a mikor a levágott fej egyszerre teljes erejéből tüszenteni kezdett. Általános meglepetés. A fej nem szűnt meg tüszenteni, csakhamar eltűnt és ekkor észrevették, hogy egy még élő emberrel függ össze, a ki előlép és így szónokol: »Bocsánat, uraim és hölgyeim, hogy eltűszentettem magam, de egy másik figuráns, bosszúból azért, hogy a fejet nem ő játszotta, dohányport hintett a tányérra és mert nem szoktam tubákolni, ez az oromba szállt. Harsogó kacagás követte e szavakat, sokan bravót kiáltottak a derék figuránsnak, a ki szögletesen meghajtotta magát és fogta a kitömött Holofernes és a vörös-festékes bögért és elvitte. A levágott fej azonban ennek daczára is kasszadarab maradt és a közönség még csak a tüszentést sem engedte el. Az élelmes igazgató pedig annyira megszedte magát, hogy a városban nemsokára házat vásárolhatott.

A közönség köréből.*

Tekintetes Szerkesztő ur!

Sziveskedjen kérem becses lapjában az alábbi néhány soraimnak helyt adni. A nagy közönség érdekében úgy reményelem ezzel szolgálhat tesztek, ha tekint. Szerk. ur ezt nyilvánosságra hozni méltóztatnék.

Néhány szó az állami, megyei és városi munkák árlejtséiről.

Tudvalevő dolog, hogy az állami, ugy a megyei és városi munkálatok rendszeresen árlejtés útján adatnak ki vállalkozóknak. Ez idáig mind rendjén volna, de újabb, vagy mondjuk több évek óta „bizonyos“ okoknál fogva divattá vált, hogy az árlejtséi feltételekben a többi között ezen pont is foglaltatik: hogy a munkálatok, eltekintve az ajánló legolcsóbb vállalati áraitól, csak annak fognak kiadtni, a kiben a munkakiadó bizottság legjobban megbizik.

Mint hogy ily vállalatoknál minden esetben megfelelő, legtöbb esetben tetemes bánatpénz is bekívántatik az árlejtéztől; mikor az illetők a bánatpénzt akár szóbeli, akár zárt ajánlattal benyújtják — tudni kell már akkor az árlejtés előtt a munkakiadó megbizottaknak mint az árlejtés megtörténte után, hogy egyik vagy másik árlejtő megbizható-e, vagy nem, és ha nem megbizható, miért bocsájatják az illető árlejtés tételre, miért fogadtatik el bánatpénze, miért nem utasítatik el mindjárt eleve?

Hisz már ily árlejtéseknél a fenti kizáró megkötés folytán, majd senki más, csak azok vesznek részt, a kik egész bizonyosra veszik, hogy az ő ajánlatuk fog elfogadtatni. legyen ellenük bár oly oleo ajánlat vagy e mellé még a legmegbizhatóbb czég is.

Mint hogy mindegyik árlejtező bánatpénze biztosítékul letétben marad, csak nem feltételezhető józan észsel, hogy valaki el nem fogadható munkát készítsen és ez által bánatpénzét kockáztassa. Es ha az az eshetőség állna be, — a mely száz esetben egyszer történik — hogy a készített munka nem felel meg a kívánalmaknak; a bánatpénz rendszerint már ugy is oly összeg, hogy abból a legtöbb esetben nem csak egyszeresen, de többszörösen helyrehozható.

Amde mondjuk ki minden szépítgetés nélkül, hol rejlik a dolog nyitja, — a miért az árlejtések az említett feltételeket tartalmaznak. Abban rejlik a dolog nyitja: hogy ily árlejtező

*) E rovat alatt közlötteként nem vállal felelősséget a szerkesztő.

bizottságnak, illetve annak elnökének (a kitől ugyszólván a munka elnyerése függ) meg van a maga protegált embere „bizonyos okoknál“ fogva, a mely okok alattomban magától értetnek. Az ilyen vállalkozó azután készítheti az elvállalt munkát amint neki tetszik, mint az anyagot, ugy az időt tekintve. És ki károsodik az ily módoni munkák vállalatba adásával? Senki más, mint az állam, megye vagy a város, mert a feltételek szerint annak adathatik a munka, a ki drágább is és hogy az illetőnek, meg másnak jusson is meg maradjon is, kénytelen a drágább munka mellett rossz anyagot használni és sokszor még a késedelmezések folytán is származhatnak tetemes károsodások a munka kiadatra.

Mint hogy az illető munkaellenőrző, a ki rendszerint a munka kiadója is, jelentéseiben azt mondja: hogy minden a lehető legjobban és legpontosabban készül.

Csak töröltetnék az a „Mentsvár,“ azaz azon pont, mely bizonyos egyének számára föntartva van — az árlejtséi feltételekből sokkal — de nagyon sokkal jobb és jutányosabb munkához juthatnának az állam, megye vagy a város, ellenkezéleg majd azt lehet mondani, hogy a rossz munkát kétszeresen fizetik.

Tisztelettel egy polgár.

KÖZGAZDASÁG.

Szövetkezzünk.

A föld népén segíteni kell!

Ezt ma Magyarországon minden hazáját és népét igazán szerető embernek el kell ismernie.

Hála Istennek, hogy ma már vannak vezéremberek is, a kik valódi önfeláldozással, lelkesedéssel működnek azon, hogy gazdáink során javítsanak, hogy megtalálják azt a módot, melylyel orvosolnunk lehetne a különféle bajokat.

Ilyen segítségnek, sőt hathatós eszköznek bizonyultak eddig a fogratkozási és hitelszövetkezetek.

Es ha eddig ilyeneknek bizonyultak ezek a szövetkezetek: ugy az ideai aratás, illetőleg aratási viszonyok még jobban meggyőzhették a gazdákat arról, hogy alig van más mód a védekezésre, mint tömörülni, szövetkezni a lelketlen, erőszakos árnyomás ellen.

Mert hogy is történt például az idén?

Valami nagyon jó termésünk nincs, tudjuk, hogy tönre tette a kedvezőtlen időjárás. Es mégis, mire az első szállítmány újgabona a piacra került, a gabona ára rögtön esett, még pedig nagyot esett.

Mi volt ennek oka?

Mert a gabona-kupeczek (a börze) jól tudták, hogy a szegény gazdák nyakig adósok, pénzre van szükségük és éppen ez okból maguk a gazdák teremtik meg a piacokon a „sürgős kínáló“-ot. A kupeczek fel is használták aztán a gazdák szorult helyzetét, erőszakosan legnyomták az árakat!

No hát, az ilyen kifosztogatás ellen csakugyan mindent el kell követni!

De hogyan?

Állítsunk elárúsító szövetkezeteket.

A mit egyesek nem tudnak kivinni sikerülni fog a szövetkezetek útján.

Mivel azonban a gabona-kupeczek (börze) hatalma nagy, a dolog nehezebben fog menni, mint a fogyasztási vagy hitelszövetkezetek szervezése.

Az a fő, hogy a gazdát képessé tegyünk várni addig gabonája eladásával, a mig az áralakulás ráneve kedvezőbb lesz.

Mert mit ér az, ha mondogatjuk kis gazdáinknak:

— Ne adjátok el gabonáitokat, mert veszteti fogtok s nem kaptok annyit sem jóformán, a mennyiben magatoknak van!

Hiszzen a szegény kis gazdák valóban nem várhatnak; fizetéseik vannak!!

Hát hogy a kisgazdákat és egyáltalán a gazdákat megmenthessük attól, hogy gabonájukat elkötásvetyéljék, előlegét kellene nekik adni. Ime itt a hitelszövetkezeteknek volna szép

hivatása. A hitelszövetkezetek adnák a kölcsönt a gabonára, melyet beraktározának s ezek árúsítanak el alkalmas időben illő ártért.

Természetesen ez sok fáradsággal járna.

De hát itt van alkalma megmutatni a társadalomnak, hogy valóban a nép javát akarja.

Ott van a Bodrogköz, hol a szövetkezetek érdekében valóban példának illő önfeláldozással működnek vállalva egyes vezérférjak.

Bár követnék e példát minden megyében, sőt minden községben!

A közöny, a nép iránt való elfáulság mindig hiba volt, de ma valóságos bűn, sőt hazafatlanság.

Mennyit futkosunk sokszor más egyletek, társulatok érdekében. Pedig ezek távolról sem közelitlik meg ama fontos célt, melyet az elárúsító szövetkezetekkel elérhetünk.

Azért legyen rajta minden jó érzésű ember, ne kíméljen sem áldozatot, sem fáradságot, hogy az elárúsító szövetkezetek mentől-előbb létrejöhessenek.

Piaczi árak.

Székesfejérvár, 1898. augusztus 19-én.

Buza	8.50—8.70
Rosz	6.60—6.70
Árpa	5.50—6.80
Zab	5.60—6.20
Kukoricza	6.40—

SZERKESZTŐI ÜZENET.

$$\sqrt{\frac{x+y}{2}}$$

H—n. Ön azt kérdezi tőlünk, hogy

Kohn Mór költeményeinek »mért csak a Szerk. úr. rovatában szorítunk helyet?« Hát tisztelt Algebra ur, azt csak beláthatja, hogy ezen — különben érdekes, de kissé szabad technikájú — zöngemények nem a tárcazaratba valók; sem pedig annyira »szigoruan tudományos« értékek nem bírnak, hogy talán külön rovatba szoríthatnánk. Egyáltalában nem akarjuk Kohn urat elkapatni, azért a szép számmal érkező gratuláló leveleket is eltitkoljuk előtte.

UJ KÖFARAGÓ-ÜZLET és SÍRKŐ-

RAKTÁR MEGNYITÁS!

Alulírott van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy Székesfejérváron Zöldfa-utca 9-ik szám alatt egy minden igényeket kielégítőleg felszerelt teljesen új

kőfaragó-üzlet * * * *

*** * * * és sírkő raktárt**

rendeztem be. — 17 évig a legjobb hírnevű üzletben mint munkavezető működtem, mely idő alatt szerzett bő tapasztalaim, ugy az izlés, valamint a munka kivitele tekintetében elég kezessegül szolgál, hogy a n. é. közönséget teljes melegegedésükre kiszolgálhassam.

Elvállalok minden e szakmába való **kő-, képfaragó és épület-munkákat, sírkövek készítését és felállítását**, különféle bel- és külföldi márványból, ugy **Granit, Sienit és Labrador**, valamint termés és homok kövekből **uti feszületeket** a legszebb kivitelben. — **Emlék-táblák, keresztelő medenczék, ur-asztalok, szenteltvíztartók** stb. stb. Készítek továbbá **éjjeli- és mosdó**, valamint **asztal-lapokat**, Cararai és különféle márványból.

Midőn mindezeket előre bocsájta magamat a nagyérdemű közönség becses pártfogásába ajánlom, egyszersmind főtörökvésem oda fog irányulni, hogy a t. megrendelőmet munkám tartóssága, jutányos ár, valamint pontos kiszolgálás által teljesen kielégísem.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve vagyok

kész szolgálattal

RÁKOS FERENCZ

kőfaragó mester,

Székesfejérvár, Zöldfa-utca 9. sz.

NYILT-TÉR.*
OLCSÓ PENZI!

Törlesztéses jelzálog kölcsön
1000 frttól fölfelé

4 1/2 % kamat mellett
kapható

FÖLDEKRE + + +
és

+ + + **székesfehérvári**
HÁZAKRA is. + + +

A kölcsön összeg ki-
fizetése nem jelzálog pa-
pirokban, hanem

készpénzben
történik.

Penzintézeteknél fennálló tartozások
konvertáltak.

Érdekelteknek bővebb felvilágo-
sítást nyújt

Németh Ödön

az „Unio Catholica“ főfelügyelője.

Székesfehérvár, Szent-István-utca 3. szám.

Értesítés.

Van szerencsém a tisztelt közönséget
értesíteni, hogy az elismert kitűnő minőségű

tatai kőszén

kizárólagos eladási ügynökségét a helybeli
piacz részére átvettem, s megbízottam
Vajda Ármán úr szívesen szolgál
bővebb felvilágosítással, ugyszintén próba-
megrendeléseket helybeli raktárból pon-
tosan eszközöl. Tisztelettel

Weisz Fózsef.

Megrendelési iroda: Szarka-utca 4. szám.

* E rovatban közlöttekért teletlőséget nem vállal a
szerkesztőség.

Pályázati hirdetmény.

A székesfehérvári Káptalan az ado-
mányozása alá tartozó Reseta János-féle
évenként 100—100 frttal-javadalmazott két
iskolai ösztöndíj alapítványra ezennel pályá-
zatot hirdet.

Az ösztöndíjra a Székesfehérvártól
vagy Fejérmegyében született azon magyar
ajku jeles észtehetségű és jámbor erkölcsű
róm. kath. ifjak tarthatnak igényt, kik
közéiskolai tanulmányaikat végzik.

Felhívom a pályázni szándékozókát,
hogy a vagyoni és iskolai bizonyítvány-
nyal felszerelt folyamodványaikat a Szé-
kesfehérvári Káptalanhoz címezve folyó
évi szeptember hó 8-ig nyújtsák be.

Kelt Székesfehérvártól, 1898. évi
augusztus 13-án.

A székesfehérvári káptalan.

Egyedül ártalmatlan szépítő szer

az

„Ibolya creme“

teljesen zsirtalan

s rövid idei használatlalt eltávolít minden
bőrkiütést, szeplőt, májfoltot stb. s az arc-
bőrt fehériti és puhítja.

1 tégely ára 1 korona.

Ajánlom hozzá

„IBOLYA SZAPPANOM“

1 darab 70 fillér

3 drb 1 dobozban 2 kor.

„IBOLYA POWDER“

1 doboz ára 1 korona.

Kapható csakis:

SEGESVÁRY DEZSŐ okl. gyógyszerész,

gyógyáru üzletében,

SZÉKESFEHÉRVÁRON.

ELADÓ HÁZ.

Egy 8—9 évig adó-
mentes 1000 frtot jö-
vedelmező ujonan épült

HÁZ

nagy udvar, kert és ki-
tűnő ivóvizet szolgáltató
kuttal, istállóval — sza-
badkézből jutányosáron

ELADÓ!

Tudakozódhatni Szirkovits G. M.
Kossuth-utcai üzletében és a háznál
Zöldfa-utca 27. szám alatt.

BUTOR ÜZLET ÁTHELYEZÉS!!

Alulírott tisztelettel értesíti a nagyerlemlü helybeli és vidéki közönséget, hogy eddig

(BUZAPIACZ) SIMOR-UTCZÁBAN LEVŐ

Butorraktáromat

augusztus 1-től kezdve ismét a

Sas-utczába, a („Fekete Sas“-sal szemben)

helyeztem át, hol dus választékban mindennemű asztalos, kárpitos és esztergályos butorokat, ugyszintén tükröket, képeket, madraczokat, Thonet-féle hajlított székeket és egyéb butortárgyakat szabályos, szilárd és izlésteljes kivitelben, jótállás mellett rendkívül jutányos árakban kaphatók; nemkülönben vállalkozom e szakmába vágó bármelynemű új vagy átalakítási és javítási munkákra. helyben ugy mint vidéken, lehető legjutányosabb árak mellett.

A nagyerlemlü helybeli és vidéki közönség becses pártfogásáért esedezek

Kiváló tisztelettel **ID. FÜSTÉR MRE**

butorgyáros és kárpitos mester Sz.-Fejérvár.

ULLMANN ÉS WEISZ

Székesfehérvár, Nádor-utca 4., zirczi templommal szemben.

A t. vevőközönség becses figyelmébe ajánlja:

Mindennemű fürdőcikk: **FÜRDŐ-KÖPENY**, — **CZIPÓ**, — **KALAP**
stb. dus választékban.

SZALLAG-, **CSIPKE**-, **BÁRSONY**- és **ZSINOR-DISZEKET**

Valódi francia **kézimunka és kötő anyagok**, felülmulthatatlan
francia szabásu **mellfűzőit**. Szintartó **angol batiszt zsebkendő** tuc. 1 frt., (alkalmi vétel.)

Negy választék

minden izlésnek megfelelő utolsó divatu angol napernyők és autucashan.

FÉRFI ING, **GALLER** és **NYAKKENDŐK**

a legdivatosabb és legjobb kivitelben nagy választék.

Szappan, illatsz. arzenyok, szivar és szivarok táskák eszid kivitelben.

ANGOL LINOLEUM és **VIASZKOS VÁSZON GYÁRI RAKTÁR.**

SZABOTT ÁRAK!

Kiváló tisztelettel **Ullmann és Weisz.**

Pákozdi nagyközségben
 az országot mentén igen élénk közlekedési helyen egy uri laknak is igen alkalmas 4 szoba, konyha és mellék helyiségekből álló ház, melyben ezidő szerint egy italmérési joggal is ellátott szatócs üzlet vezetetik, más vállalat miatt szabad kézből, előnyös feltételek alatt eladó, vagy az üzlettel együtt, vagy annélkül is azonnal hasznobérbe vehető.

Bővebb felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

!! Butorvásárlók figyelmébe !!

SIMON LAJOS

asztalos s kárpitos butorraktára,

SZÉKESFEJÉRVÁR, KOSSUTH-UTCZA 6-IK SZÁM,
 (a posta átellenében.)

Ajánlja a n. é. helybeli és vidéki közönségnek saját készítményű butoraival berendezett üzletét, hol dus választékban kaphatók fényezett és matt háló-, ebédli és szalon szoba butorok, továbbá

diványok s ottományok

mindenféle alakban. Képek, fali és pipere tükrök, márvány és falappal. Ebédli és nádszékek, függönytartók, matracok, lószőr és tengerifüvel tömve — a legolesőbb árban kaphatók. — Továbbá elvállal mindennemű **asztalos és kárpitos munkák javítását és átdolgozását, új butorok készítését a legújabb divat szerint.** Ugyszinte ruganyos matracok és rolleták készítését

a legutányosabb áron gyorsan és pontosan teljesít.

Ajánljuk a római katolikus egyéneknek AZ „UNIO CATHOLICA”

biztosítási szövetkezetet

TÜZ ÉS JÉGKÁROK ELLENI BIZTOSÍTÁSNÁL.

Olcsó díjak! ————— Jó feltételek!

**CSAK RÓMAI KATHOLIKUSOK * * * * *
 * * * * * BIZTOSÍTÁSA FOGADTATIK EL.**

Az „UNIO CATHOLICA” dunántúli felügyelőségének vezetője

NÉMETH ÖDÖN főfelügyelő.

————— BŐVEBB FELVILÁGOSÍTÁSSAL SZOLGÁL A SZERKESZTŐSÉG. —————

STEININGER SÁNDOR divat-, vászon- és szőnyeg-üzletében

Székesfehérvár, (Pollák cipésszel szemben)

a tavaszi idényre a legdivatosabb női szövetek, női és gyermek felöltők megérkeztek és azok meg-
 lepő olcsó árakért adatnak el.

Vászonneműekben szintén nagy választék.

1 vég vas vászon 30 rőfös kitűnő minőség ezelőtt 7 frt 50 kr	most 4 frt — kr.
1 „ kanavász 30 „ „ „ „ 7 frt 50 kr	most 3 frt 80 kr.
1 „ Rumburgi 50 „ „ „ „ 25 frt — kr	most 8 frt 50 kr.

Kérem a tisztelt közönség szives pártfogását, az elismert szolid és jutányos kiszolgálásról már előre is biztosíthatom.

Tisztelettel

STEININGER SÁNDOR.

Nyomatott Számmar Imrénél, Székesfehérvárott.